

det, saa vil man ikke medvirke dertil. Jeg har fundet mig foranlediget til at udtale disse Bemærkninger, men jeg skal for øvrigt slutte med at anbefale Forslaget til det høje Kongs Velvilje.

Sammerrich: Ja, jeg ønsker lige som det ærede Medlem, der nu har Ordet, at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling af det høje Ting, medens jeg ikke ganske kan være enig med ham i hans ene Hovedindvending, at man behandlet Baneanlægene hensynsfuldere end end Best for Store Bælt. Jeg var ganske vist ikke Medlem af Tinget, den Gang Slagelsebanen blev vedtaget, hvor der blev forlangt et mindre Tilskud end andet Steds, men i øvrigt et Tilskud, som man jo ogsaa adskillige Gange har ladet sig nøje med paa den anden Side af Store Bælt. Saa vidt jeg mindes den Sag, blev man dog ved Slagelsebanen netop staaende ved det mindre Beløb, fordi man mente paa et tidligere Stadium, inden disse Maal for Tilskuddene endnu havde fæstnet sig, at have givet Egnen ved Slagelse og Næstved Udfigt til at faa Banen igennem paa det bedste Grundlag for Tilskuddet, og saa vidt jeg mindes, har man ogsaa, da der var Tale om at fortsætte denne Bane til Kallundborg med en Bane, der fandtes at have Statsinteresse, ment ikke at kunne blive staaende ved de 40,000, men forlangte atter 80,000 Kr. Jeg tror, at det, at man i et enkelt Tilfælde, støttet paa, om jeg saa maa sige, tidligere halve Løfter, er bleven staaende ved det mindre Tilskud, markerer slet ikke nogen Ulighed i Vilkaarene for de Baneanlæg, der ere byggede paa de to Sider af Store Bælt. Ganske sikkert er der den store Ulighed, at ved saa at sige alle Banerne end for Store Bælt har Staten kunnet forholde sig ret passiv, de have kunnet bære sig i det hele og store og ere komne igennem, paa en enkelt Undtagelse nær, uden andet end en betydningsløs Statsgaranti, medens Staten har maattet gøre ganske betydelige Ofre for de Baner, der ere komne frem Best for Store Bælt. Ligesom jeg imidlertid tror, at den lille Forskel, som blev gjort ved Slagelse-Næstvedbane modværedes noget ved, at denne Egn i Henhold til tidligere Løfter kunde vente det, tror jeg ogsaa, at det Forslag, som der her er Tale om, kan søge nogen Motivering deri, at den Sandsdel og særlig den By, der er mest interesseret i Banen, har Grund til at vente den og har et halvt Løfte om at faa en saadan Bane, idet den Lov, hvorefter Faaborg-Ringebanen blev bygget, just havde en Passus, der ganske be-

stemt hentydede til, at Staten den Gang tænkte paa ved Lejlighed at gaa til at fortsætte den ved den Bane, der nu er Tale om, Ringe-Nyborgbanen. At dette har været alvorlig ment, har man ogsaa senere faaet bekræftet derved, at man, da Nyborg Station blev bygget om, gik ud fra, at der skulde tages Hensyn til, at Stationen efter Ombygningen kunde komme i god Forbindelse med en Ringe-Nyborgbane, og endvidere har det ganske sikkert ogsaa i Nyborg By, blandt andet været i Tillid til, at denne Bane en Gang vilde komme, at man er gaaet til at bygge en ret kostbar Havn eller dog udført betydelige ny Havnearbejder. Det forekommer mig altsaa, at der er noget af et Løfte fra Statens Side med Hensyn til denne Bane, som der er Grund til at søge at indfri. Den væsentligste Grund til ikke at bygge den er, som det ogsaa er blevet fremført andetsteds, den, at man mener, at den ikke skulde have nogen egentlig videre Berettigelse som Statsbane, og selv om Staten har givet Udfigt til en saadan Bane, er der derfor ingen Grund til at bygge den i alt Fald foreløbig; denne Grundopfattelse deler jeg nu for mit Vedkommende ikke. Det er jo ganske vist vanskeligt at sige, hvad vi fordrer, for at en Bane skal være naturlig som Statsbane, men i det hele og store fordrer vi vel egentlig det, at den kan siges at være et naturligt og væsentligt Led i en udenlandsk Hovedforbindelse; og Forbringeren er dobbelt tilfredsstillet, naar den tillige kan siges at være et væsentligt Led i en udenlandsk Hovedforbindelse. Jeg tror nu sikkert, at denne Bane har noget af begge Momenter i sig. For det første tvivler jeg ikke om, at den er et naturligt Led i Hovedforbindelsen mellem Sjælland med den derværende Hovedstad og ganske væsentlige Dele af Indlandet nemlig Mølle-Tyng og Syd-Tyng over Ringe—Faaborg, samt over Ringe—Svendborg med Svendborgs videre Forbindelser, med de sydfynske Smaaar. Som indenlandsk Linie har den altsaa noget af en Hovedlinies Karakter. Men ved Siden deraf har den altid for mig staaet som en Linie, der vilde være et naturligt Led i en udenlandsk Forbindelse. Selv om den ikke straks, naar den kommer, vil blive det, saa er den dog ganske sikkert den rette, naturlige, lige Vej mellem København og Flensborg, Sønderjyllands Hovedstad. Da jeg nu mener, at vi skulle søge at fremme de naturlige Forbindelser med Udlandet, mener jeg det selvfølgelig ikke mindst over for en Del af Udlandet, Sønderjylland, som vi dog staa i et saa nært Forhold til som noget af, hvad der maa kaldes Udland for os. Jeg tror,